

Sygn. akt I C 2727/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: ASR Ewa Malinka

Protokolant: Edyta Szmigiel

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2018 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (...) **z siedzibą w W.**

przeciwko **B. G.**

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od strony powodowej (...) (...) **z siedzibą w W.** na rzecz pozwanej **B. G.** kwotę 3617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2727/17

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) (...) i z siedzibą w W. (dalej także: (...)) w dniu 27 października 2017 r. wniosła pozew domagając się zasądzenia od pozwanej B. G. kwoty 15 387,85 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie oraz odsetkami umownymi liczonymi od kwot wskazanych w pozwie. Nadto wniosła o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że wierzytelność dochodzona pozvem wynika z braku zapłaty przez pozwaną z tytułu umowy kredytu konsumenckiego gotówkowego z dnia 26.03.2008 r. zawartej pomiędzy pozwaną a (...) Bank S.A., będącym poprzednikiem prawnym (...) Bank S.A. Z uwagi na rażące naruszenie umowy przez pozwaną w części dotyczącej warunków spłaty przedmiotowa umowa została wypowiedziana. Wierzytelność wobec pozwanej została następnie przeniesiona na stronę powodową w drodze umowy przelewu wierzytelności z dnia 8.03.2012 r.

W dniu 14 listopada 2017 r. Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, nakazując pozwanej zapłatę na rzecz (...) dochodzonej kwoty wraz z kosztami procesu.

Pozwana B. G. w ustawowym terminie wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. Podniosła zarzut przedawnienia roszczenia i niewykazania wysokości roszczenia. Wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana B. G. zawarła w dniu 26.03.2008 r. z (...) Bank S.A. umowę kredytu konsumpcyjnego gotówkowego nr (...) /2008 r. Na tej podstawie Bank udzielił pozwanej pożyczki w kwocie 6058 zł na okres od 26.03.2008 r. ze spłatą

do dnia 5.04.2013 r. B. G. zobowiązała się dokonywać, w okresie objętym umową, spłaty kredytu wraz z odsetkami w równych miesięcznych ratach kapitałowo-odsetkowych, płatnych 5. dnia każdego miesiąca, w wysokości 163,55 zł.

Dowód: kserokopia umowy kredytu konsumpcyjnego gotówkowego nr (...)/2008 r. z dnia 26.03.2008 r. – k. 39-41.

W wyniku niewywiązywania się przez pozwaną z jej zobowiązań, umowa kredytowa z dnia 26 marca 2008 r. została jej wypowiedziana.

Okoliczność niezaprzeczona przez pozwaną.

(...) Bank S.A. w dniu 25.08.2009 r. wystawił Bankowy Tytuł Egzekucyjny, stwierdzając że w jego księgach figuruje wymagalne zadłużenie dłużnika B. G. wynikające z umowy nr (...) r. z dnia 26.03.2008 r. w łącznej wysokości 7 170,91 zł. Postanowieniem z dnia 6.11.2009 r. Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie, sygn. akt I Co 2592/09, nadał temu tytułowi klauzulę wykonalności.

Dowód: kserokopia (...) Bank S.A. nr (...) nr (...) z dnia 25.08.2009 r. – k. 42v., kserokopia postanowienia Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 6.11.2009 r., sygn. akt I Co 2592/09 – k. 42.

Z dniem 4.01.2010 r. nastąpiło połączenie (...) Bank S.A. (spółka przejmowana) z (...) Bank S.A. (spółka przejmująca). Z dniem połączenia (...) Bank S.A. wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki (...) Bank S.A. Z dniem 1.06.2012 r. nastąpiło przeniesienie całego majątku (...) Bank S.A. z siedzibą w W. (spółka przejmowana) na (...) Bank S.A. z siedzibą w W. (spółka przejmująca). Z dniem połączenia (...) Bank S.A. wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki (...) Bank S.A. Z dniem 1.06.2012 r. (...) Bank S.A. zmieniła nazwę na (...) Bank S.A.

Dowód: odpis pełny z Rejestru Przedsiębiorców KRS (...) Bank S.A. – k. 21-30.

W dniu 8 marca 2012 r. (...) Bank S.A. z siedzibą w W. zawarł ze stroną powodową (...) (...) z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności. Na tej podstawie przeniósł na stronę powodową (...) przysługującą mu wierzytelność wobec pozwanej B. G. w łącznej wysokości 10 595,56 zł. B. G. została zawiadomiona o dokonany przelewie pismem z dnia 8.03.2012 r.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności zawarta w dniu 8.03.2012 r. pomiędzy (...) Bank S.A. a stroną powodową – k. 17-20, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji – k. 38, zawiadomienia o przelewie – k. 44.

Pismem z dnia 28.08.2017 r. (...) wezwał pozwaną B. G. do zapłaty kwoty 15 271,77 zł stanowiącej zadłużenie pozwanej.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 28.08.2017 r. – k. 45-46.

Sąd zważył, co następuje:

Z uwagi na skuteczność podniesionego przez pełnomocnika pozwanej zarzutu przedawnienia roszczenia, powództwo podlegało oddaleniu.

Terminy przedawnienia roszczeń pieniężnych określone zostały w art. 118 kc. Zgodnie z tym przepisem: „jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.” Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie (art. 120 § 1 kc). Przyjmuje się, że przez wymagalność należy rozumieć stan, w którym wierzyciel ma prawną możliwość żądania zaspokojenia przysługującej mu wierzytelności. Jest to stan potencjalny o charakterze obiektywnym, którego początek następuje w chwili, gdy wierzytelność zostaje uaktywniona.

Roszczenie banku o zwrot kredytu ewidentnie ma związek z prowadzeniem działalności gospodarczej przez bank. Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej zgodnie z art. 118 k.c. wynosi trzy lata.

W razie cesji wierzytelności na nabywcę przechodzi ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi oraz wszystkie właściwości, przywileje i braki, a więc ustawodawca zakłada identyczność wierzytelności cesjonariusza z wierzytelnością cedenta (art. 509 § 2 k.c.). Co do zasady nabywca wstępuje w sytuację prawną cedenta, w tym również w zakresie przedawnienia, zbycie bowiem wierzytelności nie ma znaczenia dla jego biegu.

Wobec podniesienia przez pozwaną zarzutu przedawnienia należało rozważyć, kiedy następuje początek biegu terminu przedawnienia oraz – przede wszystkim - czy przedawnieniu podlegają roszczenia o zapłatę poszczególnych rat, czy też o jednorazową zapłatę całej, niespłaconej kwoty kredytu.

Jak już wskazano, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, czyli gdy minął termin jego płatności. Skoro poszczególne raty kredytu mają ściśle określoną datę spłaty, więc każda z rat przedawnia się po trzech latach począwszy od dnia, w którym powinna zostać spłacona zgodnie z zawartą umową. Innymi słowy przedawnienie każdej raty biegnie co do zasady osobno od momentu terminu jej płatności (tak Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 23 kwietnia 2014 r., I ACa 1361/13, opubl. baza prawna LEX Nr 1458942). Niemniej jednak w sytuacji niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo gdy kredyt nie jest spłacany, bank może wypowiedzieć zawartą umowę kredytową; w takim przypadku całość niespłaconego kredytu staje się wymagalna, a pozostałe raty, stają się natychmiast wymagalne. (zob. wyrok Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 28 marca 2013 r. I C 1681/12).

Termin wymagalności roszczenia dochodzonego w niniejszym postępowaniu należało wiązać z datą wypowiedzenia umowy kredytowej z dnia 26 marca 2008 r. Nie można było jednak w sposób pewny oznaczyć w niniejszej sprawie terminu wymagalności roszczenia, bowiem strona powodowa nie przedłożyła dokumentu wypowiedzenia umowy, który był powołany przez nią jako dowód w sprawie, jednak nie został dołączony do pozwu. Sąd przyjął że wypowiedzenie umowy miało miejsce, pomimo braku dokumentu wypowiedzenia w aktach sprawy, gdyż fakt ten przytoczony został przez stronę powodową, zaś pozwana okoliczności tej nie zaprzeczyła. Niezależnie od braku wymienionego dokumentu wypowiedzenia, roszczenie i tak należy ocenić jako przedawnione. Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr (...) wystawiony został przez poprzednika strony powodowej w dniu 25.08.2009 r. a zatem najpóźniej w tym dniu wierzytelność Banku w stosunku do pozwanej musiała być wymagalna. Nawet jeśli przyjąć początek biegu terminu przedawnienia od tego dnia, bądź jak wskazała pełnomocnik pozwanej w sprzeciwie od nakazu zapłaty - od dnia umowy cesji wierzytelności czyli od 8 marca 2012 r., trzyletni termin przedawnienia roszczenia minął jeszcze przed wniesieniem powództwa w dniu 27 października 2017 r.

Nie ma przy tym znaczenia ewentualne przerwanie biegu przedawnienia w stosunku do pierwotnego wierzyciela – Banku na skutek wystąpienia z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu i ewentualne wszczęcie przez Bank egzekucji. Złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, bieg terminu przerywa, ale jedynie w stosunku do następcy prawnego, który jest bankiem. Wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nie przerywa biegu przedawnienia roszczenia objętego tym tytułem wobec cesjonariusza niebędącego bankiem (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2017r. III CZP 17/17). Nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może także powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.) (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 r., III CZP 29/16). Nabywca wierzytelności nie może zatem powoływać się na przerwę biegu przedawnienia jaką spowodowało złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu czy wszczęcie na podstawie tak uzyskanego tytułu wykonawczego postępowania egzekucyjnego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 28 lutego 2017 r., I ACa 1110/16, L.).

Razem z roszczeniem głównym przedawniło się także roszczenie o odsetki. Niezależnie o tego czy obowiązek zapłaty odsetek wynika z ustawy (odsetki ustawowe), czy z czynności prawnej (odsetki umowne), mają one charakter świadczenia okresowego. Sposób obliczania odsetek, polegający na pomnożeniu ich stopy przez okres czasu za jaki się należą, nadaje im zawsze charakter świadczenia okresowego, nawet jeśli płatne są jednorazowo. Jako świadczenie okresowe odsetki ulegają przedawnieniu w okresie lat trzech (P. Sobolewski [w:] Konrad Osajda (red.), Kodeks cywilny. Komentarz 2017, Legalis). Niezależnie od tego zwrócić należy uwagę, że roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego (uchwała Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2005 r., III CZP 42/04).

Stosownie do art. 117 § 2 k.c., po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Z uwagi na podniesienie przez pełnomocnika pozwanej zarzutu przedawnienia roszczenia, powództwo należało oddalić.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. stosując ogólną zasadę odpowiedzialności za wynik sporu i obciążając nimi stronę powodową. Na zasądzone na rzecz pozwanej koszty procesu w kwocie 3617 zł składają się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3600 zł (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie) oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.